

Vierentwintigste zondag door het jaar - A

Sir.27,30-28,7

Rom. 14,7-9

Mt. 18,21-35

*Van harte vergiffenis schenken.
(Mt.18,35)*

Het evangelie van vandaag begint met een vraag van Petrus: "Heer, hoe vaak moet ik vergeving schenken?" (v.21). Een begrijpelijke en menselijke vraag. Het is immers niet gemakkelijk om vergevingsgezind in het leven te staan. De gelijkenis over de koning en zijn dienaar trekt de vraag van Petrus open en peilt naar het 'waarom' van de vergeving.

Laten we even dieper ingaan op het eerste deel van de parabel. De koning scheldt zijn dienaar een fabelachtige som geld kwijt zonder één voorwaarde (v.27). Wie is in staat tot zoveel edelmoedigheid? Het antwoord ligt voor de hand: alleen God is zo barmhartig. Hij vergeldt geen kwaad met kwaad, maar omgeeft ons met goedheid en tedere liefde (ps.103).

De barmhartigheid die wij van God ontvangen, stuurt ons met een andere verantwoordelijkheid naar onze medemens. Wanneer Hij ons liefheeft, ook wanneer wij falen, met welk recht zouden wij dan weigeren een ander te vergeven? Wanneer Hij ons optilt uit onze verlorenheid, hoe zouden wij dan met iemand durven breken? Wanneer Hij onberekend vergiffenis schenkt, waarom zouden wij dan grenzen trekken?

De parabel nodigt ons uit om in alle deemoed naar God toe te gaan en Hem te danken voor zijn eindeloze vergevingsgezindheid. Tegelijk gaat er van de gelijkenis een omvormende kracht uit die ons hopelijk aangrijpt. Het besef van Gods barmhartigheid plaatst onze onderlinge verhoudingen in een nieuw daglicht en schenkt ons aan elkaar als mensen die leven vanuit hetzelfde erbarmen. Dit is een gedachte die we alvast kunnen meenemen in het nieuwe school- en werkjaar. Elkaar vergeven is geen 'prestatie' of 'plicht', maar een 'bewogenheid' in ons hart die voortvloeit uit een ervaring van dankbaarheid tegenover God. Hij maakt onze dagen vol van geluk (ps.103), opdat wij vanuit dezelfde bekommernis met elkaar zouden omgaan. Wellicht begrijpen we nu beter waarom Matteüs aan het einde van de parabel spreekt over 'van harte' vergiffenis schenken (v.35).

Gebed

God,
Schepper en Heer van alle dingen,
uw liefde en uw geduld zijn zonder grenzen.
Laat uw ogen rusten op ons,
kleine mensen.
Wanneer wij falen in de liefde,
laat ons dan de vreugde van de verzoening ervaren.
Geef dat ook wij elkaar van harte vergeven
en zo als mensen groeien
naar uw beeld.